

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **H. W. , P. M. oraz T. Ś.**

oskarżonych z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 maja 2024 r.,

skargi prokuratora w trybie art. 539a k.p.k.,

na wyrok sądu odwoławczego – Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2024 r., sygn. akt X Ka 1019/23,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 785/21,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania przed Sędem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22 czerwca 2023 r. (sygn. akt II K 785/21)

- H. W. został uznany winnym czynów z art. 279 § 1 k.k. i z art. 291 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- P. M. został uznany winnym czynu z art. 279 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- T. S. został uznany winnym czynu z art. 279 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2024 r. (sygn. akt X Ka 1019/23) uchylono wyrok Sądu I instancji i przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu w Piasecznie do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł w trybie art. 539a k.p.k. skargę na to orzeczenie Sądu odwoławczego, zarzucając wyrokowi „*naruszenie art. 437 § 2 k.p.k., poprzez uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 785/21 i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania na skutek błędnego uznania, że zachodzi podstawa do takiego rozstrzygnięcia określona w art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. w postaci konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.*”

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna.

W jej uzasadnieniu Prokurator oprócz przytoczenia obszernego orzecznictwa dotyczącego instytucji skargi na orzeczenie sądu odwoławczego, nie przedstawił pogłębionej krytycznej analizy uzasadnienia orzeczenia Sądu II instancji w niniejszej sprawie. Na s. 3 i 4 jedynie polemicznie odniósł się do poszczególnych elementów uzasadnienia Sądu odwoławczego, kwestionując w przypadku wskazanej potrzeby przeprowadzenia opinii traseologicznej konieczność jej przeprowadzenia przed Sądem I instancji (ze wskazaniem, że możliwe to było na etapie odwoławczym). Sąd II instancji wskazał, że w wyniku przeprowadzonej kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku stwierdzono liczne uchybienia, które podważają rzetelność całego postępowania, co wymagało powtórzenia wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w Sądzie I instancji. W istocie uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego nie jest nadmiernie rozbudowane. Natomiast w zestawieniu z treścią apelacji obrońców oskarżonych,

do których Sąd się wprost odwołuje można zidentyfikować, o jakie konkretnie mankamenty oceny m.in. osobowych źródeł dowodowych chodzi. Ostatecznie uznać wypada, że brak opinii traseologicznej oraz związanej z lokalizacją telefonu H. W. , a także naruszająca art. 7 k.p.k. analiza zarówno wyjaśnień oskarżonych jak i zeznań świadków (m.in. policjantów, co do czynu paserstwa F.) oceniane łącznie, uzasadniły przekonanie Sądu II instancji, że w istocie całość postępowania była tak dalece wadliwa, że nie jest możliwa sanacja tego stanu rzeczy na etapie odwoławczym.

Instytucja skargi z art. 539a i n. k.p.k. musi pozostawać w zgodzie z konstytucyjną zasadą dwuinstancyjności postępowania. Jeśli Sąd odwoławczy ocenia, że postępowanie pierwszoinstancyjne było wadliwe w takim stopniu, że czynienie wszelkich nowych ustaleń, ocena dowodów i gromadzenie nowych powodowałoby de facto do utraty instancji przez stronę, to ocena taka pozostaje pod ochroną przepisów procedury karnej.

W niniejszej sprawie Prokurator nie wykazał dostatecznie, że owa ocena jest błędna w takim stopniu, że zastosowanie wskazanych przepisów było niezasadne.

[J.J.]

[ms]